

مرکز داورى اتاق بازرگانى ايران

ماده ۳۱۰ قانون آيين دادرسى مدنى

”در امورى كه تعيين تكليف آن فوريت دارد، دادگاه به درخواست ذى نفع برابر مواد زير دستور موقت صادر مى نمايد.“

دستور موقت در داورى:

- ۱- به استثنای داورى های مشمول قانون داورى تجارى بين-المللى كه داور نیز علاوه بر دادگاه اختيار صدور دستور موقت را دارد، حتى با توافق طرفين، امکان صدور قرار تأمين خواسته يا دستور موقت، از سوى داور وجود ندارد.
- ۲- درخواست صدور قرار تأمين خواسته يا دستور موقت از دادگاه پيش از شروع داورى و يا پس از آن فاقد منع قانونى است و وجود موافقت-نامه داورى، مانع صدور دستور مزبور توسط دادگاه و نیز نافی حق خواهان در اين خصوص نيست.
- ۳- در داورى های مشمول قانون داورى تجارى بين-المللى، مرجع صالح صدور قرار تأمين خواسته يا دستور موقت دادگاه عمومى واقع در مرکز استانى است كه مقر داورى در آن قرار دارد و تا زمانى كه مقر داورى مشخص نشده، به عهده دادگاه عمومى تهران است و صدور آن صرفاً توسط رئيس دادگاه امکان پذير است و دادرى على-البدل دادگاه اختيار صدور اين قرارها را نخواهد داشت؛ اما در داورى-هاى ديگر، مرجع و مقام صالح طبق عمومات قانون آيين دادرسى مدنى مشخص مى شود.
- ۴- پس از صدور دستور موقت توسط دادگاه بايد ظرف بيست روز به مرجع داورى مراجعه شود.

نظريه مشورتى اداره كل حقوقى قوه قضاييه:

جزئیات نظریه

شماره نظریه : ۷/۹۸/۱۱

شماره پرونده : ۱۱-۱۳۹-۹۸

تاریخ نظریه : ۱۳۹۸/۰۴/۱۷

نظریه مشورتى اداره كل حقوقى قوه قضاييه:

درخواست صدور قرار تأمین خواسته یا دستور موقت از دادگاه و اتخاذ تصمیم راجع به آن پس از شروع داورى نیز فاقد منع قانونى است.

جزئیات نظریه

شماره نظریه : ۲۱۶۹/۹۷/۷

شماره پرونده : ۷/۹۷/۲۱۶۹

تاریخ نظریه : ۱۳۹۸/۰۴/۰۵

نظریه مشورتى اداره كل حقوقى قوه قضاييه:

اولاً دادگاه برابر مواد ۳۱۰ و بعد قانون آیین دادرسی دادگاه-های عمومی و انقلاب در امور مدنی ۱۳۷۹، اختیار صدور دستور موقت در کلیه دعاوی را دارد و وجود موافقت-نامه داورى، مانع صدور دستور مزبور توسط دادگاه و نیز نافی حق خواهان در این خصوص نمی-باشد؛ به ویژه با توجه به اینکه موافقت-نامه داورى به معنای توافق طرفین جهت «حل و فصل اختلافات» از طریق داورى است و تأمین خواسته و دستور موقت از شمول عنوان «حل و فصل اختلافات» خارج است و مادام که مقنن صریحاً اجازه صدور قرارهای مزبور را به داور نداده باشد، حتی با توافق طرفین، امکان صدور آن، از سوی داور نمی-باشد، ضمناً ماده ۹ قانون داورى تجارى بین المللى ۱۳۷۶ در مقام تجویز اصل صدور قرار تأمین یا دستور موقت توسط دادگاه نمی-باشد زیرا اصل آن به موجب قانون صدرالذکر تجویز شده است، بلکه ماده مزبور در مقام تعیین مرجع و مقام صالح است که اولاً مرجع صالح صدور قرار تأمین-های مزبور را دادگاه موضوع ماده ۶ آن تعیین کرده است و ثانیاً صدور آن را منحصر به رئیس دادگاه دانسته است که بالطبع دادرسی علی-البدل دادگاه در داورى تجارى بین المللى اختیار صدور این قرارها را نخواهد داشت؛ اما در داورى-های دیگر مرجع و مقام صالح طبق عمومات قانون آیین دادرسی دادگاه-های عمومی و انقلاب در امور مدنی ۱۳۷۹ می-باشد.

مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران

ثانیاً با عنایت به ملاک ماده ۳۱۸ قانون آیین دادرسی دادگاه-های عمومی و انقلاب در امور مدنی ۷۹ در فرض سوال پس از صدور دستور موقت توسط دادگاه باید ظرف بیست روز به مرجع داوری مراجعه شود. ثالثاً به موجب ماده ۱۷ قانون داوری تجاری بین-المللی، داور اختیار صدور دستور موقت را دارد و این امر منافاتی با اختیار دادگاه مذکور در ماده ۹ این قانون مبنی بر صدور دستور موقت ندارد. /ت

مستندات:

قانون داوری تجاری بین-المللی:

ماده ۶ – مرجع نظارتی

۱ – انجام وظایف مندرج در ماده (۹)، بندهای (۳) و (۴) ماده (۱۱) بند (۳) ماده (۱۳)، بند (۱) ماده (۱۴)، بند (۳) ماده (۱۶)، ماده (۳۳) و ماده (۳۵) به عهده دادگاه عمومی واقع در مرکز استانی است که مقرر داوری در آن قرار دارد، و تازمانی که مقرر داوری مشخص نشده، به عهده دادگاه عمومی تهران است. تصمیمات دادگاه در این موارد قطعی و غیرقابل اعتراض است.

۲ – در داوری‌های سازمانی انجام وظایف مندرج در بندهای (۲) و (۳) ماده (۱۱) بند (۳) ماده (۱۳) و بند (۱) ماده (۱۴) به عهده سازمان داوری مربوط است.

ماده ۹ – موافقتنامه داوری و قرار تامین یا دستور موقت

هریک از طرفین، قبل یا حین رسیدگی داوری می‌تواند از رییس دادگاه موضوع ماده (۶) صدور قرار تامین و یا دستور موقت را درخواست نماید.

ماده ۱۷ – اختیار «داور» برای صدور دستور موقت

«داور» می‌تواند در امور مربوط به موضوع اختلاف که محتاج به تعیین تکلیف فوری است، به درخواست هرکدام از طرفین دستور موقت صادر نماید، مگر آنکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند «داور» می‌تواند مقرر نماید که متقاضی تامینی مناسب بسپارد. در هر دو صورت چنانچه طرف دیگر تامینی بدهد که متناسب با موضوع دستور موقت باشد «داور» از دستور موقت رفع اثر خواهد کرد.